

پیشبرکی کوردستان نیت بو کورته چیرۆکی له 7-11 تاكو 11-11-2005

ویستم بژیم

چرۆ زهند

zandchro@hotmail.com

به یانیه‌نی سارد، کۆتای مانگی نوڤه‌مبه‌ر. به‌فر هیدی هیدی سه‌راپای زه‌وی سپی ده‌کرد. وورده‌بای سه‌ر که‌ناری رووباره که‌ش زیادی ده‌کردو ده‌بوو به‌ گه‌رده‌لول ده‌یدایه‌وه به‌پرووی ریبواره‌کانی لاریگه‌که. له‌ تووره‌یی زستانیکی دل‌ره‌قدا، هه‌موو شتی جوان و پیرشنگدار بوو داوای ژینو ژیانه‌وه‌ی ده‌کرد. له‌ناو جیگه‌که‌مدا بووم. زه‌نگی ته‌له‌فۆن هه‌ر وه‌ک سه‌عاتیکی ته‌نیشت سه‌ر له‌گه‌لیدا چاووم له‌ خه‌و هه‌له‌ینا، ده‌مویست خیرا راست ببه‌وه‌هه‌ بجم به‌ ده‌نگه‌وه، که‌چی ده‌تگوت به‌ جیگه‌که‌مه‌وه شه‌که‌ت دراوم، ناچار وازم لئ هیناو گویم گرت له‌ په‌یامی چوونم بو ئمیرجنسی، (1) زۆر به‌په‌له. له‌ ئه‌نجامی تاقیکردنه‌وه‌یه‌کی خۆین له‌ نه‌خۆشیه‌کی زۆر کووتو پری ته‌نها

ئیبواره‌یه‌کی پیشتردا.

دوای شه‌ویکی دوورو درێژ و پڕله‌ ئازار له‌ ئمیرجنسی، خه‌واندنمیان له‌ نه‌خۆشخانه به‌بی ده‌ستنیشان کردنی نه‌خۆشیو رۆژه‌کانی مانه‌وه‌م. یه‌که‌م پرسیار له‌ مێشکما برووسکه‌یدا؟ دوو جگه‌ر گۆشه‌که‌م سو‌مای هه‌ردوو چاوه‌که‌م (لاس و لیزا) ئه‌م شه‌و من به‌ ناچاری لیتان دوورم. به‌لام چاوه‌کانم کویربن گه‌ر بۆساتی سیمو دیمه‌نی ئیوه له‌ چاو وون بکه‌م. من ئه‌وشه‌وه‌م لئ نه‌ده‌رووی، ساته‌کانم به‌ په‌نجی ده‌ست ده‌ژمارد تا به‌یان هات، که‌چی وا مانگیک و دوو مانگ و سئ مانگیش خه‌ریکه‌ ده‌روا و هیوای دۆزینه‌وه‌ی نه‌خۆشیه‌که‌م له‌ نیگای هیچ دکتۆریکدا به‌دی ناکه‌م. کسپه‌ی ئازار له‌ ناخدا ده‌مبهرژینیی، له‌ ئه‌شکه‌نجی نه‌خۆشیه‌کدام خه‌و له‌ چاووم ده‌ره‌خسینیی، دنیایه‌که‌ وه‌خته‌ چرۆی ژینم بوهرینیی. له‌ ژووریکدام هه‌روه‌ک به‌ندم، له‌وه‌ده‌چی هۆده‌ی چاوه‌روانی مه‌رگ بی.

شه‌وگار ده‌روا له‌ دوای شه‌ویکی ئمیرجنسی، منیش له‌ قولای خه‌یالی کچی خۆمدا خه‌وو ده‌بینم. شا گولله‌که‌م له‌ خه‌ونمدا ده‌ست به‌ پڕچه‌ نه‌رمه‌کانتا دینم. هه‌ر وه‌ک جارن گوی ده‌گری له‌ چیرۆکی خۆشه‌ویستی (من و باوکت، من و خیزانه‌که‌م، من و وولاته‌که‌م) که‌ بۆم ده‌گوتی. کۆتایی هه‌رسی جودای بوو به‌م شیوه‌یه؛ یه‌که‌م خۆشه‌ویستی و جیابوونه‌وه، دووه‌م خۆشه‌ویستی و دوورکه‌وتنه‌وه، سیه‌ه‌میشیان که‌ له‌ هه‌مووی زامدارتره‌ خۆشه‌ویستی و پیکنه‌گه‌شتن. هه‌روه‌ک له‌ کۆتاییه‌وه‌ بپروانیه‌ سه‌ره‌تا، مردن و ژین. به‌لام کچی شیرین دلنیا به‌ په‌شیمان نیم له‌ بوونی تو نه‌ له‌ بوونی خۆشم که‌ ئافره‌تم، گه‌ر پێچه‌وانه‌که‌ی نه‌بی. دلگران نه‌بووم له‌ ئازاری ئه‌و ژانانه‌ی که‌ مژده‌ی له‌ دایک بونی تۆیان پئی بوو له‌ شه‌ویکدا، چونکه‌ بوونی مرۆقی بۆ ژین شایسته‌ی ئه‌و ئازاره‌یه. له‌ دوای ئه‌و شه‌وه‌وه، من نه‌خۆشی و نه‌خۆشخانه‌م نه‌بینیه‌وه. به‌لام ئه‌مرۆ، ژانو ئه‌شکه‌نجه‌کانم بی مه‌رامن، ئاره‌قی تا هه‌روه‌ک ریزنه‌ ئاوێک ئه‌یدا به‌ رووخسارمدا خۆ بارانیش نیه‌ تا بینایم بمبا به‌ره‌و ئاسمانی سه‌رسه‌خت. نه‌ چاوه‌ریم که‌ ژین بده‌م به‌ کۆرپه‌یه‌کی له‌ تو شوختر.

ئازیزیه کهم کوری ژیرم، هه ره له و خه و نه شدا ده رگا له تو ده که مه وه چونکه پیت ده گوتم زیزم له وهی که نات بینم له ماله وه. ئه ی ئیستا کی ده رگات لی ده کاته وه تا به باوه شی خوشه ویستی پیشوازیت کا؟ ئه ی پیم بلی چون به یانیان ملی ریگه ده گرینه به ره به ته نیایی بو قوتابخانه له ناو شه خته و سه رمای ئه و به فره بییه زه بییه دا؟ ئایا تینویت؟ ئایا برسیت؟ برسیه تی. . .! ئه ی له و ده رده کوشنده یه. ده بی مروقی برسی چ ئازاریکی سامناک بچیژی؟! من به بواردنی ژه مه کانی دوو سی مانگم خه ریکه ژین له ده ست بده م. ئه ی ئه وانیه چوار وه رزی سال لیده بوورن، یا به دریزی ژین برسین؟ من هه بووم و ناتوانم بخوم! ئه وان په رنگه ده ستیان به سه ره نوویلیکیشدا نه گا. ئه شکه نه چه یه کی یه ک بینا و بی کوتایی ته واو نابی، ته نها مردن به فریای دی. به لام په رنگه ئه وانیش مردنیان پی ناخوش بی هه ول بدن له چنگی هه لین. ده با گشت سه رمایه ی ئه م جیهانه ببیته دوا قوربانی له پیناوی رزگار کردنی هه تا هه تایه ی مروقیه تیدا. تا برسیه تی ریشه کیش بی.

وا به یانه، خه و نه کانم نه هاتنه دی. له سه ر کورسی په ککه وته م و له به ره په نجه ره داخراوه کانی ژووره کهمدا تا چاو برکا ده روانمه ئه و قوتابیانه ی که جانتا کانیان ده که ن به شانیا ندا ریده که ن بو قوتابخانه. شیوه ی هه ردووکتانیان تیاده بینم، هه رچه نه دلنیام له وه ی ری قوتابخانه که تان ناکه ویتته سه ر ری ئه و نه خوشخانه یه ی که ئیستا منی لیم. دووباره له پاش کاتی سی پاش نیوه پوی هه مان رۆژدا وورده بمه وه له وخوینکارانه ی ده په رنه وه، گشیا ن ده گه ری نه وه به ره و مال. . . . دوو کۆریه شیرینه کهم نیگای ئیوه م نه دی هه رگیز. به نا ئومیدی ده گه ری مه وه سه ر پیخه فه که م، ده لیم ئه مروش ناگه م به دیدارتان، به لام له دلدا هه ره به هیوام، هه ره چاوه رییم. ئه ی تو بلی ئه و مروقانه ی بززرکان، زیندان کران، ئه نفال کران خوشه ویستانیان هه ره به هیوا ی دیدار بن؟!!

وا له چوارچیوه ی ئه م هۆده ته نگه دا، پیشوازی ده که م له سالی نوئی. ئیوه ئه مشه و له خه ونمدان له خه یالمدان له م جه ژنی سه ریسه له دا. له باوه شی خوشه ویستی یه کتریدا هه رسی نووستوین. ده سه ته کانم بو ناجوولی له من وایه هه رییه که تان له سه ره ده ستیکم بویه توانایان نه ماوه، و ئیوه له بن ده ستمن که چی ده ستم پیتان ناگا. گویم لیتانه گفتم ده که ن، باس له ته نیایی خوتان و له په ژاره ی گه رانه وه ی دایکتان ده که ن. که چی من گفتمیش پی ناکرئ. چاو به په رتووکه کانمدا ده گیرم تا چیرۆکی لی هه لبریرم و بوتان بخوینمه وه، به لام مه یلی خویندنه وه شم نه ماوه. ته وژمی هه ستیکی دلته نگی له ده روونما هه لده کا. ئه ی له و شه وه ناهه مواره ی که ته نها گۆرینی ژماره یه، که چی تییدا چه نده به سه ره تی ژینم.

گه لی شه وه اتن به دوا ی ئه و شه وه دا، ئه و شه وانیه که بو چه ند ساتی خه و نه ده چووه چاووم، گشتی پرپوون له روودا و کاره سات و مردن له نه خوشخانه. دووباره باسی مردن یه خه ی گرتمه وه. برای شیرین توش تیشووی سه فه ریکی سه ختت گرته به ره بو دیدارم. وا خه ریکی فرمیسه که کانتم لی ده شارینه وه که مه رگمی تیا به دی ده که م، هه واییکی چاک بوونه وه م نابیستی تا وه لامی ته له فۆنی دایک و باوکم، خوشک و برا و خوشه ویستامم بده یته وه، به لام من ژین له خوشه ویستی ئیوه دا ده بینمه وه ده مه وی بگه ری مه وه ناوتان. وا به نیازم خوم له و وشه یه بزمه وه و به رگری که م، ده مه وی له چنگی مه رگ هه لیم، هه ره بویه ش بوو که نه مردم،

ویستم بزیم.

فیبیره ی 2005

(1) ئیمرجنسی: به شی رووداوی کونوپر له نه خوشخانه.